

[Parkov.]

at der i 1919 var forfremmet en Del Assistentter til Kontrolører, og at Tjenestemandslovens Bestemmelse om 70 Aars Aldersgrænsen var traadt i Kraft — og endelig i 1927 307 — 307 Assistentter, der havde over 25 Aars Tjeneste som Assistentter.

Saa kan der vist ikke være Tvivl om, at man her staar overfor et ugunstigt Tilfælde og overfor et Særtilfælde indenfor samtlige Klasser og det baade Funktionærklasser og Embedsklasser. Det er ganske sikkert, at man her staar overfor et Tilfælde, som man ikke paa nogen Maade har forudset, og med hvilket der ikke kan anstilles nogen Sammenligning fra andre Klasser. Hvis dette maa erkendes at være rigtigt, forekommer det mig ogsaa at være fuldt berettiget at søge at raade Bod paa disse Forhold.

Det nævnes, at Lovforslaget vil blive henvist til Behandling i Lønningsudvalget, hvad jeg ogsaa vil anse for rimeligt, og der vil da sikkert der kunne anstilles Undersøgelser over, hvorvidt dette er rigtigt, at der er særlige Omstændigheder til Stede her. Kan man finde andre Klasser, som er lige saa ugunstigt stillede, har man jo Lov til at se paa det, men jeg tror, man vil komme til det Resultat, at dette er et ganske enestaaende Tilfælde, og at det derfor er rigtigt, at man søger at raade Bod paa de uheldige Forhold her.

Jeg skal nævne, at det selvfølgelig ogsaa kan have nogen Indflydelse paa Tjenestens Udførelse, om der er nogen Mulighed for at opnaa Forfremmelse, eller om man, indtil man en skønne Dag har naaet de 70 Aar, skal blive ved i den samme Stilling og med den Løn, man maaske allerede naaede, da man var 40 Aar, uden nogen Udsigt til at opnaa mere eller til at opnaa nogen højere Stilling. At dette i nogen Maade maa virke sløvende paa de paagældende, tror jeg ikke, der kan være nogen som helst Tvivl om.

Alle de Ministre, vi har haft i de sidste Aar som Ministre for offentlige Arbejder, har erkendt, at Avancementsmisæren er til Stede, og de har ogsaa gjort Forsøg paa at fjerne den. Dette gælder Hr. Hassing Jørgensen, som i 1919 søgte at faa oprettet en Del Kontrolørstillinger; det gælder det ærede Medlem Hr. Slebsager, idet han den 26. Marts 1924 udtalte i Folketinget — Sp. 4993 —:

„Jeg for mit Vedkommende mener, at det bliver nødvendigt at komme til en Løsning af dette Spørgsmaal“, og det gælder selvfølgelig ogsaa det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, i hvilken Hen-

seende jeg skal henvise til Udtalelserne om Normeringsloven for 1925—26, som der vel ikke er nogen Anledning til at gentage her. Og endelig har den nuværende Minister for offentlige Arbejder den 30. Marts 1927 i en Betænkning til Lønningsudvalget udtalt, at han har modtaget Henvendelse angaaende Avancementsforholdene for Assistentklassen, og han tager dette Spørgsmaal op til Overvejelse og til Forhandling med Personalets Forening.

Det forekommer mig, at man ganske lukker Øjnene for, at det Resultat, der foreligger her, er naaet gennem en Forhandling, det er ikke et Diktat fra den paagældende Minister, men der er forhandlet med Repræsentanter for de Mænd, der er interesserede i en Løsning af dette Spørgsmaal, og denne Forhandling er endt med en enstemmig Tilslutning til det Forslag, som her foreligger. Det forekommer mig at være noget andet, end hvis man kunde sige: Dette er et Diktat, Regeringen vil løse Sagen paa denne Maade og kun paa denne Maade.

Man kan naturligvis saa fra anden Side mene, at dette er ikke tilstrækkeligt, og at det er ikke den rigtige Maade; men mig forekommer det, at naar de i Sagen selv interesserede ønsker, at dette skulde være Maaden, paa hvilken en saadan Vanskelighed løses, er der al rimelig Grund til — og det har vi for øvrigt ogsaa tidligere været enige om her i Folketinget — at tage Hensyn til Resultatet af saadanne Forhandlinger og til de Indstillinger og Forslag, der kom til at foreligge fra Organisationerne.

Det er heller ikke nogen ny Tanke at oprette Overassistentstillinger; det er allerede omtalt i et Andragende til Trafikministeriet fra Embedsklasserne, fra Centralorganisation II., et Andragende, som blev fremsendt den 28. September 1922. Dette Andragende er bl. a. begrundet saaledes:

„De Forudsætninger, under hvilke Centralorganisationen har kunnet lade det bero ved den bestaaende Lovgivning om Assistentklassens Lønninger, indtil en almindelig Lønningsrevision kunde medføre en Ændring deri, er med de to seneste Normeringslove fuldkommen bristede, og da det med afgørende Sikkerhed kan forudberegnes, at Avancementsforholdene i Løbet af et Par Aar vil blive forringede i en saadan Grad, at en meget stor Del af Assistentklassen vil være henvist til for stæde at blive staaende i denne Klasse, saaledes at Assistentstillingen for de allerfleste vil blive en Slutstilling, er det blevet en